

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

4.2.2013

B7-0062/2013

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie 22. sesji Rady Praw Człowieka Organizacji Narodów
Zjednoczonych
(2013/2533(RSP))

**José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok,
Laima Liucija Andrikienė, Eduard Kukan, Filip Kaczmarek,
Elena Băsescu, Roberta Angelilli, Elisabeth Jeggle, Jacek Protasiewicz,
Jean Roatta, Kinga Gál, Francisco José Millán Mon**
w imieniu grupy PPE

RE\926295PL.doc

PE503.583v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

B7-0062/2013

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie 22. sesji Rady Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych (2013/2533(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka i konwencje ONZ w sprawie praw człowieka, a także protokoły fakultatywne do nich,
 - uwzględniając europejską konwencję praw człowieka i Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
 - uwzględniając strategiczne ramy UE dotyczące praw człowieka i demokracji oraz plan działań UE na rzecz praw człowieka i demokracji przyjęty na 3179. posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 25 czerwca 2012 r.,
 - uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka¹,
 - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Rady Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNHRC), w tym w sprawie priorytetów Parlamentu w tym obszarze; uwzględniając w szczególności swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie stanowiska Parlamentu na 19. sesję Rady Praw Człowieka ONZ²,
 - uwzględniając sprawozdanie delegacji Podkomisji Praw Człowieka Parlamentu Europejskiego, która uczestniczyła w 19. sesji UNHRC, a także sprawozdanie wspólnej delegacji Komisji Spraw Zagranicznych, Podkomisji Praw Człowieka oraz Podkomisji Bezpieczeństwa i Obrony, która wzięła udział w 67. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ,
 - uwzględniając swoje nadzwyczajne rezolucje dotyczące praw człowieka,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie przeglądu strategii UE w zakresie praw człowieka³,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2011 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie⁴,
 - uwzględniając art. 2, art. 3 ust. 5, art. 18, 21, 27 i 47 Traktatu o Unii Europejskiej,
- A. mając na uwadze, że poszanowanie, propagowanie i ochrona uniwersalności praw człowieka stanowią część etycznego i prawnego dorobku Unii Europejskiej, a także jedną

¹ Teksty przyjęte P7_TA(2012)0250.

² Teksty przyjęte P7_TA(2012)0058.

³ Teksty przyjęte P7_TA(2012)0504.

⁴ Teksty przyjęte P7_TA(2012)0503.

z podwalin europejskiej jedności i integralności¹;

- B. mając na uwadze, że skuteczne wdrożenie ostatnich zmian w strategii UE dotyczącej praw człowieka powinno podnieść wiarygodność UE w UNHRC dzięki poprawie spójności między jej strategiami polityki wewnętrznej i zewnętrznej;
 - C. mając na uwadze, że w celu osiągnięcia jak najlepszych wyników UE powinna dążyć do wypowiedania się przeciw naruszaniu praw człowieka w sposób jednogłośny i w tym kontekście powinna zacieśniać współpracę i usprawniać ustalenia organizacyjne między państwami członkowskimi;
 - D. mając na uwadze, że Rada Unii Europejskiej przyjęła strategiczne ramy dotyczące praw człowieka i demokracji oraz plan działań na rzecz ich wdrażania w celu zwiększenia skuteczności i spójności polityki UE w tym obszarze;
 - E. mając na uwadze, że Specjalny Przedstawiciel UE ds. Praw Człowieka, działający z upoważnienia Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, został mianowany w dniu 25 lipca 2012 r., a jego rola polega na zwiększeniu skuteczności i widoczności polityki UE w zakresie praw człowieka oraz w wspieraniu realizacji strategicznych ram i planu działań na rzecz praw człowieka i demokracji;
 - F. mając na uwadze, że delegacja parlamentarnej Podkomisji Praw Człowieka uda się z wizytą do Genewy w czasie 22. sesji UNHRC, jak miało to miejsce w poprzednich latach podczas sesji UNHRC;
1. zauważa, że proces mający na celu potwierdzenie priorytetów UE na 22. sesję UNHRC nadal trwa; pozytywnie ocenia fakt, że UE skupia się na sytuacji w Syrii, Birmie/Mjanmie, Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej (KRLD) i Mali oraz na poparciu UE dla przedłużenia mandatu specjalnego sprawozdawcy ds. praw człowieka w Iranie; popiera też położenie nacisku na zagadnienia tematyczne, takie jak wolność religii i przekonań, prawa dziecka, przemoc wobec kobiet i agenda rozwoju na okres po 2015 r., ze szczególnym uwzględnieniem prawa do nauki;
 2. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że porządek obrad 22. sesji zwyczajnej obejmuje dyskusje panelowe na temat uwzględniania praw człowieka w innych obszarach polityki i negatywnego wpływu korupcji na korzystanie z praw człowieka, a także obchody dwudziestej rocznicy uchwalenia deklaracji wiedeńskiej i programu działania, debaty interaktywne, m.in. dotyczące praw osób niepełnosprawnych, oraz liczne spotkania poświęcone różnym kwestiom, np. prawu dzieci do życia w warunkach zapewniających jak najlepszy stan zdrowia; wzywa państwa członkowskie, by aktywnie włączały się do tych debat i wyraźnie stwierdzały, że prawa człowieka są uniwersalne, niepodzielne i wzajemnie powiązane;
 3. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdania, które mają przedstawić specjalni sprawozdawcy na temat m.in. sytuacji praw człowieka w Iranie, Birmie/Mjanmie, KRLD oraz na terytoriach palestyńskich okupowanych od 1967 r., jak również pisemne

¹ Art. 2, art. 3 ust. 5 i art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej.

sprawozdanie Wysokiej Komisarz NZ ds. Praw Człowieka na temat sytuacji praw człowieka w Mali, zwłaszcza w północnej części tego kraju, na temat odpowiednich warunków mieszkaniowych jako elementu prawa do życia na odpowiednim poziomie, na temat prawa do niedyskryminacji pod tym względem, na temat wolności wyznania lub przekonań, a także na temat propagowania i ochrony praw człowieka i podstawowych wolności podczas walki z terroryzmem;

Działalność Rady Praw Człowieka ONZ

4. zauważa, że we wrześniu 2012 r. wybrano 18 nowych członków UNHRC, którzy podjęli swoje obowiązki w dniu 1 stycznia 2013 r., i są to następujące kraje: Argentyna, Brazylia, Czarnogóra, Estonia, Etiopia, Gabon, Irlandia, Japonia, Kazachstan, Kenia, Korea Południowa, Niemcy, Pakistan, Sierra Leone, Stany Zjednoczone, Boliwariańska Republika Wenezueli, Wybrzeże Kości Słoniowej i Zjednoczone Emiraty Arabskie; zauważa też, że wśród członków UNHRC jest obecnie dziewięć państw UE;
5. odnotowuje wybór Remigiusza A. Henczela (Polska) na przewodniczącego UNHRC i czterech wiceprzewodniczących na 2013 r.: Cheikha Ahmeda Oulda Zahafa (Mauretania), Iruthishama Adama (Malediwy), Luisa Gallegosa Chiribogi (Ekwador) i Alexandre'a Fasela (Szwajcaria);
6. podkreśla, że wybory do UNHRC musi charakteryzować konkurencja, i sprzeciwia się planowaniu przez grupy regionalne wyborów pozbawionych rywalizacji; przypomina, że członkowie UNHRC muszą spełniać odpowiednie standardy w zakresie zaangażowania na rzecz praw człowieka i wyników w tym zakresie; podkreśla, że członkowie UNHRC są zobowiązani do przestrzegania najwyższych standardów w zakresie propagowania i ochrony praw człowieka; przypomina o znaczeniu surowych i przejrzystych kryteriów dotyczących ponownego przyjmowania zawieszonych członków;
7. jest nadal zaniepokojony zjawiskiem tzw. polityki bloków i jej wpływem na wiarygodność i skuteczność prac UNHRC;
8. po raz kolejny przypomina, jak ważne jest, by państwa UE pracowały na rzecz zapewnienia niepodzielności i uniwersalności praw człowieka oraz by wspierały działania UNHRC w tym obszarze, w szczególności przez ratyfikowanie międzynarodowych instrumentów w zakresie praw człowieka ustanowionych przez UNHRC; zauważa, że jak dotąd żadne państwo członkowskie UE nie ratyfikowało Międzynarodowej konwencji o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin; ponadto zauważa, że niektóre państwa członkowskie wciąż nie przyjęły ani/lub nie ratyfikowały konwencji o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem oraz że tylko dwa państwa członkowskie ratyfikowały Protokół fakultatywny do Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych; ponawia swój apel o to, by wszystkie państwa UE ratyfikowały te konwencje i protokoły, i zachęca państwa członkowskie do podpisania i ratyfikowania niedawnego Protokołu fakultatywnego do Konwencji o prawach dziecka, który dotyczy procedury komunikacji i został otwarty do podpisu w Genewie (Szwajcaria) w dniu 28 lutego 2012 r.;
9. z zadowoleniem przyjmuje powołanie przez Zgromadzenie Ogólne ONZ Navanethem Pillay na stanowisko Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka na drugą kadencję;

ponownie podkreśla swoje zdecydowane poparcie dla urzędu wysokiego komisarza oraz jego niezależności i uczciwości;

10. pochwała wysoką komisarz NZ ds. praw człowieka za wysiłki w procesie wzmocnienia organów traktatowych ONZ oraz z zadowoleniem przyjmuje jej sprawozdanie na ten temat opublikowane dnia 22 czerwca 2012 r.; potwierdza wielopodmiotowy charakter organów traktatowych oraz podkreśla potrzeby społeczeństwa obywatelskiego w zakresie stałego włączania go do tych procesów; podkreśla ponadto, że należy utrzymywać i wzmocniać niezależność i skuteczność organów traktatowych; zwraca również uwagę, że należy zabezpieczyć odpowiednie fundusze w celu pokrycia kosztów rosnącego obciążenia pracą tych organów; wzywa UE do przejścia przewodniej roli w zakresie zapewnienia skutecznego funkcjonowania systemu organów traktatowych, w tym odnośnie do ich odpowiedniego finansowania;

Kraje arabskiej wiosny

11. zdecydowanie potępia narastającą i masową przemoc stosowaną przez reżim Assada wobec ludności syryjskiej, w tym używanie ciężkiej artylerii oraz ostrzeliwanie zaludnionych terenów; jednoznacznie potępia ten reżim, jego siły bezpieczeństwa i wojsko za stałe, systematyczne łamanie praw człowieka, które może zostać uznane za zbrodnię przeciwko ludzkości; wyraża głębokie zaniepokojenie stale pogarszającą się sytuacją ludności cywilnej; potępia również akty łamania praw człowieka, których dopuszczają się grupy i siły opozycyjne; wzywa wszystkich zbrojnych uczestników konfliktu do natychmiastowego położenia kresu przemocy w Syrii i ponawia swój apel do reżimu Assada o natychmiastowe ustąpienie;
12. wyraża zaniepokojenie rozprzestrzenianiem się kryzysu na kraje sąsiadujące oraz jego wpływem na bezpieczeństwo i stabilność w regionie; wzywa państwa członkowskie do udzielenia pomocy krajom w tym regionie w ich działaniach na rzecz zapewnienia pomocy humanitarnej uchodźcom z Syrii;
13. pozytywnie odnosi się do faktu, że UNHRC stale poświęca uwagę tragicznej sytuacji w zakresie praw człowieka i sytuacji humanitarnej w Syrii, czego dowodem są rezolucje ONZ dotyczące sytuacji w tym kraju, przyjęte podczas 19., 20. i 21. sesji UNHRC oraz sesja specjalna UNHRC w sprawie Syrii zorganizowana w dniu 1 czerwca 2012 r.; ponownie podkreśla, jak ważne jest dopilnowanie, aby winni naruszeń międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka, jakie miały miejsce podczas tego konfliktu, zostali pociągnięci do odpowiedzialności;
14. wyraża pełne poparcie dla niezależnej komisji śledczej ds. Syrii oraz dla przedłużenia jej mandatu przez UNHRC; z zadowoleniem przyjmuje mianowanie Carli del Ponte oraz Vitita Muntarborna na nowych członków, a także powołanie Paola Pinheiry na stanowisko specjalnego sprawozdawcy ds. Syrii, który rozpocznie pracę po wygaśnięciu mandatu komisji śledczej; z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Komisji Europejskiej ukazujące okrucieństwa, jakich dopuszczono się w Syrii;
15. ubolewa, że nie osiągnięto nadal porozumienia w sprawie przyjęcia przez Radę Bezpieczeństwa ONZ rezolucji dotyczącej sytuacji w Syrii, co osłabia zdolność do wywarcia skutecznej presji w celu położenia kresu przemocy w tym kraju; wzywa

członków Rady Bezpieczeństwa ONZ, aby pamiętali o swojej odpowiedzialności względem narodu syryjskiego; pochwała dyplomatyczne wysiłki wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz państw członkowskich UE, aby zaangażować Chiny i Rosję w tę kwestię; apeluje o kontynuowanie tych wysiłków;

16. z zadowoleniem przyjmuje ostateczne sprawozdanie pisemne niezależnej komisji śledczej ds. Libii przedstawione podczas 19. sesji UNHRC, w którym zwrócono uwagę na akty łamania praw człowieka popełniane w tym kraju; wzywa UNHRC do dalszego śledzenia sytuacji w Libii;
17. apeluje do Zjednoczonych Emiratów Arabskich, jako nowo wybranego członka Rady Praw Człowieka i jedno z 14 państw, którego sytuacja w dziedzinie praw człowieka została poddana przeglądowi podczas sesji grupy roboczej ds. powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka, o położenie kresu obecnej fali represji wobec obrońców praw człowieka i działaczy politycznych oraz o dopełnienie zobowiązań dotyczących utrzymywania najwyższych standardów w dziedzinie propagowania i ochrony praw człowieka;
18. wyraża zaniepokojenie sytuacją obrońców praw człowieka i działaczy opozycji politycznej w Bahrajnie; ponawia apel do państw członkowskich UE, by prowadziły prace na rzecz przyjęcia podczas sesji UNHRC rezolucji w sprawie stworzenia międzynarodowego mechanizmu monitorowania realizacji powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka w Bahrajnie oraz zaleceń niezależnej komisji śledczej ds. Bahrajnu, w tym dotyczących obrońców praw człowieka;
19. z zadowoleniem przyjmuje tekst dotyczący pomocy technicznej oraz budowania potencjału w Jemenie w dziedzinie praw człowieka, a także utworzenie biura krajowego OHCHR w Jemenie; wzywa UNHRC do dalszego śledzenia sytuacji w Jemenie;

Inne kwestie

20. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady Praw Człowieka ONZ o wyznaczeniu specjalnego sprawozdawcy ds. sytuacji praw człowieka na Białorusi i zauważa wsparcie międzyregionalne dla rezolucji ustanawiającej ten mandat, które obrazuje, że tragiczna sytuacja praw człowieka w tym kraju jest zauważana przez wszystkie państwa na całym świecie;
21. z zadowoleniem przyjmuje rezolucję powołującą specjalnego sprawozdawcę ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Erytrei; odnotowuje, że Rada Praw Człowieka ONZ po raz pierwszy zajmuje się tą kwestią i wyraża uznanie dla wiodącej roli krajów afrykańskich w tej sprawie;
22. z zadowoleniem przyjmuje przedłużenie mandatów specjalnych sprawozdawców ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Iranie i Birmie/Mjanmie; z zadowoleniem przyjmuje przedłużenie mandatu niezależnych ekspertów w Wybrzeżu Kości Słoniowej, Haiti i Somalii; pilnie wzywa władze tych krajów do pełnej współpracy z posiadającymi taki mandat osobami;

23. z zadowoleniem odnosi się do przedłużenia na kolejny rok mandatu specjalnego sprawozdawcy ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej (KRLD); z zadowoleniem przyjmuje fakt przyjęcia rezolucji w sprawie KRLD w drodze konsensu, co obrazuje silny poziom poparcia dla tego mandatu; ponagla rząd KRLD do pełnej współpracy ze sprawozdawcą i do ułatwiania jego wizyt w tym kraju;
24. potępia niedawne masowe egzekucje, do których doszło w Iranie; ponownie wyraża swój zdecydowany sprzeciw wobec stosowania kary śmierci we wszystkich przypadkach i we wszystkich okolicznościach;
25. ubolewa nad egzekucjami wykonanymi w Japonii w 2012 r., po tym jak w 2011 r. obowiązywało moratorium na wykonywanie kary śmierci, a także nad sześcioma egzekucjami przeprowadzonymi w Tajwanie w grudniu 2012 r.; wyraża głębokie ubolewanie z powodu złamania obowiązującego de facto w Indiach od 2004 r. moratorium na wykonywanie kary śmierci przez egzekucję więźnia w Pune w stanie Maharasztra w dniu 22 listopada 2012 r., co jest również sprzeczne ze światową tendencją do znoszenia kary śmierci; ponagla wszystkie kraje, które wciąż stosują karę śmierci, do jej zniesienia lub przynajmniej do wprowadzenia moratorium na jej wykonywanie;
26. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że sytuacja w Mali podlega ścisłej kontroli Rady Praw Człowieka ONZ oraz wyraża podziw dla wiodącej roli, jaką wykazały się państwa afrykańskie, które zwróciły uwagę Rady Praw Człowieka na tę kwestię;
27. z zadowoleniem odnotował przyjęcie rezolucji w sprawie Demokratycznej Republiki Konga, jednak wciąż pozostaje głęboko zaniepokojony sytuacją praw człowieka w tym kraju, zwłaszcza w prowincji Kiwu Północnego we wschodniej części kraju; zdecydowanie potępia ataki sił rebeliantów we wschodniej części kraju, w szczególności ataki ruchu M23; wyraża poważne zaniepokojenie mającym miejsce wykorzystywaniem dzieci jako żołnierzy i wzywa do ich rozbrojenia, rehabilitacji i reintegracji; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki na rzecz znalezienia pokojowego i politycznego rozwiązania kryzysu podejmowane przez państwa członkowskie Międzynarodowej Konferencji w sprawie Regionu Wielkich Jezior, Unii Afrykańskiej oraz ONZ; ponownie wzywa do przywrócenia stanowiska niezależnego eksperta ONZ ds. praw człowieka w Demokratycznej Republice Konga, co pozwoli na wprowadzenie stabilnego mechanizmu ukierunkowanego na poprawę sytuacji związanej z poważnymi i długotrwałymi problemami dotyczącymi praw człowieka w tym kraju;
28. z zadowoleniem odnotowuje przyjęcie rezolucji Rady Praw Człowieka ONZ w sprawie wolności religii lub przekonań; podkreśla znaczenie, jakie UE przywiązuje do tej kwestii; wzywa państwa członkowskie, by kontynuowały prace w tej dziedzinie, i oczekuje nowych wytycznych, które powinny się pojawić na początku tego roku; pochwała pracę specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. wolności religii lub przekonań; podkreśla, jak ważne jest odnowienie tego mandatu podczas 22. sesji UNHRC;
29. z zadowoleniem przyjmuje rezolucję przyjętą przez UNHRC w sprawie Birmy/Mjanmy; odnotowuje działania podejmowane przez rząd birmański od początku 2011 r. na rzecz przywrócenia wolności obywatelskich w kraju; wyraża jednak głębokie zaniepokojenie nasileniem przemocy między wspólnotami w stanach Arakan i Kaczin, w wyniku których

wiele osób poniosło śmierć lub zostało rannych, i które doprowadziły do zniszczenia mienia i przesiedlenia lokalnej ludności; uważa, że główną przyczyną tej sytuacji jest prowadzona od lat polityka dyskryminacji, zwłaszcza ludności Rohingya i Kaczinu; podkreśla, że należy zwiększyć wysiłki w celu rozwiązania przyczyn leżących u podstaw problemu;

30. z zadowoleniem przyjmuje również rezolucję w sprawie Sri Lanki, w której położono nacisk na pojednanie i odpowiedzialność w kraju; ponownie wyraża poparcie dla zalecenia zespołu ekspertów do spraw Sri Lanki przy Sekretarzu Generalnym ONZ, zgodnie z którym należy powołać komisję śledczą ONZ do zbadania wszystkich popełnionych przestępstw;
31. wyraża zaniepokojenie sytuacją w Republice Środkowoafrykańskiej, gdzie uzbrojone grupy zaatakowały i okupowały wiele miast w północno-wschodniej części kraju; z zadowoleniem przyjmuje porozumienia podpisane w Libreville dnia 11 stycznia 2013 r., w tym porozumienie o zawieszeniu broni oraz porozumienie polityczne w sprawie rozwiązania kryzysu w kraju; podkreśla znaczenie szybkiego wdrożenia tych porozumień; z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej z dnia 11 stycznia, w którym wezwała wszystkich sygnatariuszy do przestrzegania tych porozumień; wzywa państwa członkowskie, aby podniosły tę kwestię na forum UNHRC w celu utrzymania priorytetowego znaczenia sytuacji w Republice Środkowoafrykańskiej dla społeczności międzynarodowej;
32. wyraża zaniepokojenie sytuacją w Izraelu i Strefie Gazy, do jakiej doszło w wyniku eskalacji konfliktu pod koniec 2012 r. oraz potępia popełnione akty przemocy; ponawia swój apel o podjęcie kroków na rzecz odbudowy i ożywienia gospodarczego Strefy Gazy, biorąc pod uwagę uzasadnione obawy Izraela dotyczące bezpieczeństwa;
33. z zadowoleniem przyjmuje międzynarodową misję wyjaśniającą kwestię osiedli izraelskich na okupowanych terytoriach palestyńskich ustanowioną podczas 19. sesji UNHRC i oczekuje na jej sprawozdanie podczas 22. sesji;
34. odnotowuje stanowisko UE w kwestii rezolucji przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 29 listopada 2012 r., przyznającej Palestynie status nieczłonkowskiego państwa obserwatora w ONZ, co jest krokiem w kierunku politycznego rozwiązania konfliktu izraelsko-palestyńskiego; potwierdza, że UE nie uzna żadnych zmian granic wyznaczonych przed rokiem 1967, w tym w odniesieniu do Jerozolimy, o ile nie wyrażą na nie zgody obie strony;
35. odnotowuje pierwsze doroczne Forum biznesu i praw człowieka, które odbyło się w Genewie w dniach 4 – 6 grudnia 2012 r., i zgromadziło szeroki krąg zainteresowanych stron w celu omówienia wdrażania wytycznych ONZ w tej dziedzinie; popiera wstępne konsultacje forum na temat sposobu, w jaki można nakłonić rządy i przedsiębiorstwa do przyjmowania ram regulacyjnych, politycznych i wykonawczych w celu przeciwdziałania naruszeniom praw człowieka związanym z przedsiębiorczością; wspiera starania Komisji Europejskiej mające na celu promowanie jej nowej polityki w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw;
36. z zadowoleniem przyjmuje działalność otwartej międzyrządowej grupy roboczej ds. prywatnych agencji wojskowych i prywatnych agencji ochrony (PMSC), z mandatem do

rozważenia możliwości wprowadzenia międzynarodowych ram prawnych; uznaje pilną uwagę poświęcaną możliwości opracowania prawnie wiążącego instrumentu dotyczącego regulowania, monitorowania i nadzorowania działalności PMSC oraz wyraża poparcie dla takich prawnie wiążących ram prawnych; podkreśla konieczność silnego składnika dotyczącego odpowiedzialności i zachęca PMSC, które jeszcze nie podpisały Kodeksu postępowania prywatnych agencji ochrony, do przystąpienia do niego; oczekuje na przedstawienie sprawozdania grupy roboczej;

Powszechny okresowy przegląd praw człowieka

37. kładzie nacisk na znaczenie uniwersalnego aspektu powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka i potwierdza wagę powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka dla umożliwienia pełnego zrozumienia sytuacji praw człowieka w terenie we wszystkich państwach członkowskich ONZ;
38. z zadowoleniem odnosi się do rozpoczęcia drugiego cyklu powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka i przyjęcia jego pierwszych wyników; ponownie przypomina o znaczeniu skupienia drugiego cyklu na realizacji zaleceń przyjętych w czasie pierwszego cyklu; ponownie wzywa jednak do rozpatrzenia zaleceń, które nie zostały przyjęte przez państwa w czasie pierwszego cyklu, na dalszym etapie procesu powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka;
39. uważa, że wdrażanie stanowi kluczowy aspekt realizacji potencjału procesu powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka; przypomina zatem o znaczeniu udzielania przez państwa członkowskie UE wsparcia technicznego, tak by pomóc państwom poddawanych przeglądowi we wdrażaniu zaleceń; zachęca państwa do przedstawiania aktualizacji średnioterminowych w celu przyczynienia się do usprawnionego wdrażania;
40. zaleca systematyczne uwzględnianie zaleceń powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka w dialogu i konsultacjach na temat praw człowieka prowadzonych przez UE oraz w strategiach UE w zakresie praw człowieka dla poszczególnych krajów w celu dopilnowania kontynuacji działań podejmowanych w następstwie powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka; zaleca również, aby Parlament nawiązywał do tych zaleceń podczas wizyt swoich delegacji w państwach trzecich;
41. z zadowoleniem przyjmuje kroki, które pozwalają na pełny udział w procesie powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka szerokiej gamy zainteresowanych podmiotów; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zmiany dokonane na liście mówców, które dają szansę na zabranie głosu w trakcie powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka wszystkim państwom, które sobie tego życzą; ponownie wyraża poparcie dla uzyskania przez krajowe instytucje ds. praw człowieka większej roli, zgodnie z zasadami paryskimi; z zadowoleniem przyjmuje aktywniejsze uczestnictwo osób w terenie dzięki częstszemu wykorzystywaniu wideokonferencji;
42. uważa, że można zrobić więcej, by włączyć społeczeństwo obywatelskie w proces powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka, w tym we wdrażanie jego wyników; ubolewa z powodu prześladowań i stosowania innych kar wobec osób, które uczestniczą w procesie powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka oraz

współpracują w jego ramach;

Procedury specjalne

43. potwierdza kluczową rolę, jaką procedury specjalne odgrywają w kontekście wiarygodności i skuteczności prac UNHRC oraz ich centralne miejsce w systemie praw człowieka ONZ; przypomina o swoim zdecydowanym poparciu dla procedur specjalnych i podkreśla podstawowe znaczenie, jakie ma niezależność tych mandatów;
44. nakłania państwa do pełnej współpracy w ramach mechanizmu specjalnych procedur, między innymi przez niezwłoczne przyjmowanie posiadaczy mandatów wizytujących dany kraj, reagowanie na ich działania podejmowane w trybie pilnym i rzekome naruszanie praw oraz zapewnianie odpowiednich działań następczych w wyniku zaleceń posiadaczy mandatów; nakłania członków UNHRC, by dawali przykład w tych kwestiach;
45. z zadowoleniem przyjmuje działania podjęte przez UE w celu wspólnego przedłużenia stałego zaproszenia dla wszystkich specjalnych procedur ONZ w zakresie praw człowieka, dając przykład w tej kwestii; zachęca pozostałe państwa członkowskie ONZ do takiego samego postępowania;
46. potępia wszelkie formy represji wobec osób, które współpracują w ramach mechanizmu specjalnych procedur; podkreśla, że takie działania osłabiają cały system praw człowieka ONZ; wzywa wszystkie państwa do zapewnienia odpowiedniej ochrony przed takimi aktami zastraszania;

Zaangażowanie UE

47. ponawia wezwanie do aktywnego uczestnictwa UE w mechanizmach ONZ w zakresie praw człowieka, a w UNHRC w szczególności; zachęca państwa członkowskie do zaangażowania się w takie uczestnictwo poprzez współautorstwo rezolucji, aktywny udział w debatach i interaktywnym dialogu, a także wydawanie oświadczeń;
48. podkreśla znaczenie ustanowienia stanowiska Specjalnego Przedstawiciela UE ds. Praw Człowieka; zachęca specjalnego przedstawiciela mianowanego przez Radę Unii Europejskiej do zwiększenia skuteczności i widoczności polityki UE w zakresie praw człowieka w ramach UNHRC oraz do nawiązania bliskiej współpracy z OHCHR i w ramach specjalnych procedur; oczekuje dobrej współpracy ze specjalnym przedstawicielem w tych kwestiach;
49. przypomina o potencjale w zakresie skuteczności działań UE, gdy Unia i jej państwa członkowskie wykorzystują swoją zbiorową siłę; podkreśla znaczenie dalszej poprawy koordynacji i zacieśniania współpracy między państwami członkowskimi w tym zakresie, aby wypracować wspólną płaszczyznę porozumienia w kwestiach dotyczących praw człowieka; ponownie wzywa do podjęcia śmielszych i ambitniejszych działań miast odwoływania się do najmniejszego wspólnego mianownika;
50. podkreśla znaczenie ratyfikacji Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, która była pierwszą ratyfikacją konwencji ONZ przez UE jako podmiot prawny;

51. ponownie podkreśla, że obrona niezależności OHCHR jest dla UE niezmiernie ważna z uwagi na konieczność zadbania o to, by wykonywało ono swoje zadania w sposób bezstronny; przypomina, że ogromne znaczenie ma zapewnienie wystarczającego finansowania, aby biura regionalne OHCHR mogły nadal funkcjonować;
52. zauważa, że ochrona obrońców praw człowieka należy do kluczowych priorytetów polityki UE w zakresie praw człowieka; podkreśla, że represje wobec obrońców praw człowieka, którzy współpracują z programami ONZ w zakresie praw człowieka, oraz zastraszanie takich osób grozi osłabieniem tego systemu; docenia w związku z tym praktyczne i finansowe wsparcie udzielane w przypadku pilnych działań w celu ochrony i wsparcia obrońców praw człowieka w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka;
53. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w 2012 r. grupy roboczej Rady ds. praw człowieka (COHOM) z siedzibą w Brukseli; uznaje starania COHOM na rzecz lepszego przygotowywania i lepszej koordynacji stanowisk UE na sesje UNHRC, w tym organizowanie posiedzeń COHOM w Genewie; raz jeszcze podkreśla, iż oczekuje, że COHOM walnie przyczyni się do zapewnienia spójności między zewnętrzną i wewnętrzną polityką UE w zakresie praw człowieka;
54. oczekuje, że opracowanie strategii w zakresie praw człowieka UE dla poszczególnych krajów będzie należycie skoordynowane z działaniami UE na forach ONZ; przypomina o swoim zaleceniu, zgodnie z którym strategie UE w zakresie praw człowieka dla poszczególnych krajów powinny czynić bardziej widocznym zaangażowanie UE na rzecz praw człowieka w krajach trzecich, oraz aby dokumenty te mogły stanowić wsparcie dla osób walczących o swoje prawa człowieka;
55. w świetle najnowszych doniesień o udziale firm z UE w łamaniu praw człowieka w krajach trzecich ponownie apeluje do wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa o zwrócenie uwagi na tę kwestię; w tym kontekście ponownie podkreśla, jak ważne jest zapewnienie większej spójności strategii polityki wewnętrznej i zewnętrznej oraz pełne przestrzeganie praw człowieka w polityce wewnętrznej, aby uniknąć stosowania podwójnych standardów;
56. upoważnia swoją delegację na 22. sesję Rady Praw Człowieka ONZ do wyrażenia obaw i poglądów zawartych w niniejszej rezolucji; wzywa delegację do sporządzenia sprawozdania ze swojej wizyty dla Podkomisji Praw Człowieka; uznaje za niezbędne utrzymanie praktyki wysyłania delegacji PE na istotne sesje Rady Praw Człowieka i Zgromadzenia Ogólnego ONZ;

o

o o

57. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Specjalnemu Przedstawicielowi UE ds. Praw Człowieka, rządów i parlamentom państw członkowskich, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, przewodniczącemu 67. Zgromadzenia Ogólnego ONZ,

przewodniczącemu Rady Praw Człowieka ONZ, Wysokiej Komisarz ONZ ds. Praw Człowieka i ustanowionej przez Komisję Spraw Zagranicznych grupie roboczej UE-ONZ.